

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหมว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ ประกอบกับมาตรา ๖๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหมและนายอำเภอบางคนที่ยังออกข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม นับแต่วันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึง มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน อาคารสาธารณะหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และรวมทั้งโดยรอบบริเวณที่แสดงอาณาเขตชัดเจน เช่น เขตรั้ว เขตอาคารดังกล่าว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า ๗ วัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางพรหมหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้รับผิดชอบดูแลด้านสาธารณสุข

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระจัง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหมจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระจัง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณพื้นที่ที่รับผิดชอบ ยกเว้นเหตุเกิดจากความไม่ตั้งใจ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตาม ข้อ ๔ วรรค ๕ และ ๖ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าหน้าที่แนะนำ

ข้อ ๗ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม ที่ยังไม่สามารถให้บริการเก็บ ขนและกำจัดมูลฝอยได้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานกำจัดเองโดยวิธีการเผา หรือฝัง หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๘ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม ที่ให้บริการเก็บขนมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยด้วย

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายจะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกันถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก ๗ วัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้มีฝาหรือวัสดุอื่นใดปิดภาชนะเก็บหรือกักน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหมได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ไปฉีดพ่นหรือใส่สารเคมีเพื่อกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกตามสมควร

กรณีพบผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกในหมู่บ้านใดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามความในข้อ ๔ วรรคสอง จะต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย โดยรอบบริเวณที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ ต้องระวางโทษ ดังนี้

๑๓.๑ กรณีตรวจพบครั้งที่ ๑ ดำเนินการแจ้งเตือน

๑๓.๒ กรณีตรวจพบครั้งที่ ๒ กำหนดระยะเวลาแก้ไขทันที หากไม่ดำเนินการ แก้ไขภายใน ๗ วัน ให้ประกาศรายชื่อครัวเรือนที่ไม่ให้ความร่วมมือในการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ หรือประกาศทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านและถ้าผู้ฝ่าฝืนเป็น ข้าราชการ เจ้าพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ผู้มีหน้าที่ควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ตามความใน ข้อ ๔ วรรค ๕ และวรรค ๖ รายงานให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด ได้ทราบเหตุของการไม่ให้ความร่วมมือ ดังกล่าวด้วย

๑๓.๓ กรณีตรวจพบครั้งที่ ๓ ให้เจ้าของอาคารและสมาชิกในครัวเรือนเสียสิทธิ์ ดังนี้

๑๓.๓.๑ เสียสิทธิ์ในด้านการขอรับบริการต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดให้มีบริการประจำปี

๑๓.๓.๒ ผู้นำชุมชนจะงดความช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ ของชุมชน

๑๓.๓.๓ หากพบผู้ป่วยซ้ำรายให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามความ ในข้อ ๔ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการควบคุม รวมตลอดการรักษาพยาบาลทั้งหมดตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

วรพงษ์ วรทัศน์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางพรหม